

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 22C/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120213117
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7120213117.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Oros Nemešovou v spore žalobcu: S. W., I.. XX.XX.XXXX, Z. O. N., F. G. XXXX/X, N., zastúpený JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 10/B, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.013,94 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.013,94 Eur odo dňa 17.7.2020 do zaplatenia a príslušenstvo pohľadávky vo výške 81,99 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 81,99 Eur odo dňa 26.2.2021 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33,04 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.12.2020 žiadal súd, aby zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu sumu 1.565,62 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 17.7.2020 do zaplatenia titulom majetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v súvislosti s nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a sumu 81,99 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa doručenia žaloby žalovanej do zaplatenia titulom nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením jeho pohľadávky v rámci konania o jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Zároveň žalobca žiadal súd, aby mu priznal náhradu vzniknutých trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil najmä tými skutočnosťami, že uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Ťahanovce zo dňa 29.12.2017, ktoré bolo vydané pod sp.zn. ČVS: ORP - 3434/TH-KE-2017, mu bolo vznesené obvinenie za prečin poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 9.2.2018 vydaným pod č.k. 3Pv 504/17/8802 - 7 bola zamietnutá jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Po skončení vyšetrovania bola prokurátorom podaná voči nemu na Okresný súd Košice I obžaloba za prečin poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona v štádiu dokonaného trestného činu. V súdnom konaní bol rozsudkom samosudcu Okresného súdu Košice I zo dňa 29.4.2019 vydaným pod sp.zn. 5T/4/2019 spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I oslobodený, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.5.2019. V

súvislosti s jeho obhajobou v trestnom konaní musel uhradiť trovy obhajoby spočívajúce v odmene právneho zastupovania advokátkou JUDr. Ing. Lenkou Kováčovou (Figulovou), konateľkou obchodnej spoločnosti OPEN Services Legal, s.r.o., poskytujúcej právne služby, vo výške 1.291,21 Eur a advokátom JUDr. Michalom Michalovčíkom vo výške 274,41 Eur, spolu tak vo výške 1.565,62 Eur. Listom zo dňa 10.1.2020 požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v platnom znení, pričom zo strany žalovanej mu bolo listom zo dňa 16.7.2020 oznámené, že uplatnený nárok na náhradu škody - majetkovej ujmy žalovaná neuspokojí ani čiastočne. Touto žalobou si uplatňuje v súlade s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj náklady, ktoré mu vznikli v rámci konania o jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, a tieto sú spojené s jeho zastupovaním advokátom v tomto konaní.

V rámci prostriedkov procesného útoku žalobca označil a predložil do konania listinné dôkazy: uznesenie okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Ťahanovce zo dňa 29.12.2018 vydané pod sp.zn. ČVS: ORP - 3434/TH - KE - 2017, ktorým poverený príslušník vzniesol proti nemu obvinenie za prečin poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona, uznesenie okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 9.2.2018 vydané pod sp.zn. 3 PV 504/17/8802 - 7 o zamietnutí sťažnosti obvineného žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia, rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 29.4.2019 vydaný pod sp. zn. 5T/4/2019, ktorým bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný žalobca, vyúčtovanie trov právneho zastúpenia spoločnosťou OPENSERVICES Legal s.r.o. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 5T/4/2019 vrátane vystavenej faktúry č. 1985100004 vo výške 1.291,21 Eur zo dňa 27.5.2019 s dátumom splatnosti dňa 26.6.2019, potvrdenia peňažného ústavu Fio banka, a.s. o úhradách vyúčtovaných trov obhajoby zo dňa 20.6.2019 vo výške 645,61 Eur, zo dňa 21.6.2019 vo výške 645,60 Eur, vyúčtovanie trov právneho zastúpenia JUDr. Michalom Michalovčíkom zo dňa 6.6.2019 v predmetnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 5T/4/2019 vo výške 274,41 Eur, potvrdenie peňažného ústavu Slovenská sporiteľňa, a.s. o úhrade vyúčtovaných trov obhajoby zo dňa 20.6.2019 vo výške 274,41 Eur, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 10.1.2020 adresované žalovanej Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, oznámenie žalovanej zo dňa 16.7.2020 sp. zn. VI/4 Gc 9/20/1000 - 6 o neuspokojení uplatňovaného nároku na náhradu škody.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 10.3.2021 namietala, že žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, a teda existenciu prvého predpokladu zakladajúceho zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Žalovaná zdôraznila, že v trestnej veci obžalovaného žalobcu dôkazný stav v jednotlivých štádiách trestného konania plne opodstatňoval a odôvodňoval zvolený postup orgánov činných v trestnom konaní. Má za to, že na vznesenie obvinenia žalobcovi boli splnené všetky zákonné podmienky, rovnako tak na podanie obžaloby prokurátorom, kde jedine súd mohol rozhodnúť o vine či nevine. Podľa žalovanej ak by prokurátor v danej veci zastavil trestné stíhanie, a nepodal na žalobcu obžalobu, konal by vzhľadom na dôkazný stav, priamo contra legem, teda v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré umožňujú prokurátorovi v týchto prípadoch zastaviť trestné stíhanie len za podmienky, že je bez akýchkoľvek pochybností zistené a preukázané, že obvinený skutok nespáchal (ust. § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku). Žalovaná v tejto súvislosti uviedla, že v predmetnej trestnej veci existovali dve skupiny dôkazov, a to preukazujúce vinu a preukazujúce nevinu obvineného žalobcu. Má za to, že v takom prípade prokurátor nemal inú zákonnú možnosť iba podať obžalobu na súd, o ktorej môže rozhodnúť iba súd v zmysle zásady „in dubio pro reo“, ako tomu bolo i v trestnej veci obžalovaného žalobcu. K uplatnenej majetkovej škode spočívajúcej v trovách obhajoby vo výške 1.565,62 Eur žalovaná uviedla, že je potrebné, aby išlo o účelne vynaložené náklady na obhajobu, za ktoré v danom prípade je možné považovať iba náklady stanovené v rozsahu tarifnej odmeny podľa príslušných vyhlášok ministerstva účinných v čase poskytovania právnych služieb. Z dôvodu posúdenia účelnosti a správnosti uplatnených trov obhajoby v trestnom konaní žiadala žalovaná pripojiť súdny spis týkajúci sa vedeného trestného konania. V prípade úhrady nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku žalobcu na náhradu škody vo výške 81,99 Eur má žalovaná za to, že s prihliadnutím na znenie ust. § 18 ods. 3 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov žalobca na požadovanú náhradu nemá právny nárok, pretože súčasťou trov konania nemôžu byť náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Z vyššie uvedených dôvodov žiadala žalovaná žalobu žalobcu zamietnuť.

4. Žalobca v replike zo dňa 28.4.2021 zotrval na svojej skutkovej a právnej argumentácii. Podotkol, že jeho nárok na náhradu škody bol spôsobený začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením. V danom prípade treba vychádzať z toho, že ak bol ako obžalovaný spod obžaloby právoplatne oslobodený, žiadny trestný čin nespáchal a tak trestné stíhanie voči nemu ani nemalo byť začaté. Žalobca zdôraznil, že oslobodenie spod obžaloby má rovnaké dôsledky ako napr. zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia pre nezákonnosť.

Pokiaľ ide o žalovanou tvrdené skutočnosti, že v predmetnej veci existovali dve skupiny dôkazov, a to preukazujúce jeho vinu a preukazujúce jeho nevinu, má za to, že dôkazy v jeho neprospech spočívali len vo výpovediach poškodených R.. O. X. F. V. W. B.. W. X., ktoré navyše v trestnom konaní boli zo strany obhajoby spochybňované viacerými okolnosťami, najmä vzdialenosťou pozorovania, neúplným popisom pozorovanej osoby, a preto sa nemožno stotožniť s tvrdeniami žalovanej, z ktorých vyplýva, že okresný prokurátor musel podať vo veci obžalobu, a to bez ohľadu na neúplný dôkazný stav v trestnej veci a bez zodpovednosti za svoje rozhodnutia, pričom žalobca má za to, že toto by absolútne popieralo samotné postavenie prokurátora v trestnom konaní.

K uplatnenej škode žalobca uviedol, že všetky ním zaplatené trovy právneho zastúpenia boli vynaložené v súvislosti s jeho obhajobou, ktorá bola úspešná, keďže bol spod obžaloby oslobodený.

V replike žalobca tiež uviedol, že zaplatenie sumy 81,99 Eur, predstavujúcej náhradu za právne služby spojené s uplatnením majetkovej škody v rámci predbežného prerokovania nároku, si uplatňuje ako príslušenstvo náhrady škody v súlade s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Žalobca na podporu svojej právnej argumentácie poukázal na judikatúru v obdobných právnych veciach napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 23.2.1990 vydaný pod sp.zn. 1 Cz 6/90 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.6.1993 vydaný pod sp.zn. 1Cdo 53/93 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.8.2010 vydané pod sp.zn. 4MCdo/15/2009.

5. Duplika zo strany žalovanej podaná nebola.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaniami a vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, pripojením si trestného spisu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 5T/4/2019 vrátane vyšetrovacieho trestného spisu vedeného pod sp.zn. ČVS: ORP - 3434/TH - KE - 2017 a zistil tento skutkový stav:

7. Uznesením povereného policajta Policajného zboru, Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice - Ťahanovce, vydaným pod sp.zn. ČVS: ORP - 3434/TH - KE - 2017 zo dňa 29.12.2017, bolo podľa ust. § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie žalobcovi za prečin poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť obvinený žalobca na tom skutkovom základe, že dňa 11.12.2017 približne v čase o 7.30 hod. neznámym predmetom poškodil OMV Toyota Avensis, striebornej farby, S. N. XXX Q. zaparkované na parkovisku pred obytným blokom Americká trieda 2429/1 v Košiciach, čím takto oznamovateľovi R.. O. X. spôsobil škodu vo výške približne 1.000,- Eur.

Uznesenie o vznesení obvinenia obvinený žalobca napadol včas svojou sťažnosťou zo dňa 15.1.2018, doplnenou o bližšie dôvody dňa 24.1.2018, ktorú príslušný prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I uznesením zo dňa 9.2.2018 vydaným pod sp.zn. 3 Pv 504/17/8802 podľa ust. § 193

ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podal v trestnej veci na obvineného žalobcu obžalobu, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu dňa 16.1.2019, pričom trestné konanie na súde sa viedlo pod sp.zn. 5T/4/19.

Okresný súd Košice I vydal v trestnej veci trestný rozkaz dňa 21.1.2019 pod č.k. 5T/4/2019, ktorým obvineného žalobcu uznal za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu v súlade s ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona v spojení s ust. § 38 ods. 2, ods. 3, ust. § 36 písm. j) a ust. § 56 ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 500,- Eur a podľa ust. § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil obvinenému žalobcovi trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov. Trestným rozkazom súd zároveň uložil obvinenému žalobcovi nahradiť spôsobenú škodu poškodenému vo výške 1.234,- Eur.

Obvinený žalobca podal proti vydanému trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor s tým odôvodnením, že skutok, ktorý sa mu kládol za vinu, nespáchal.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 29.4.2019 oslobodil obžalovaného žalobcu spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I podľa ust. § 285 písm. c) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný žalobca, pričom oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.5.2019.

8. Škoda žalobcovi mala vzniknúť titulom uhradených trov obhajoby v trestnom konaní v celkovej sume 1.565,62 Eur, ktorá predstavuje materiálnu škodu.

Sumu 1.291,21 Eur poukázal žalobca spoločnosti OPENSERVICES LEGAL s.r.o., so sídlom Južná trieda 74 v Košiciach, IČO: 51 458 519, ktorej predmetom činnosti bolo poskytovanie právnych služieb, na základe jej vyúčtovania za štrnásť úkonov právnej služby: prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom dňa 15.1.2018, sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 15.1.2018 v spojení s doplnením zo dňa 21.1.2018, porada s klientom dňa 22.1.2018 (po nahliadnutí do spisu), návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa ust. § 363 a nasl. Trestného poriadku zo dňa 19.2.2018, výsluch obvineného a výsluch svedka L. dňa 5.3.2018, návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 15.5.2018, rekonštrukcia dňa 16.8.2018, podanie ústavnej sťažnosti, návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 20.8.2018, žiadosť o preskúmanie postupu povereného príslušníka Policajného zboru zo dňa 13.9.2018, výsluch svedka X. a výsluch obvineného, žiadosť o preskúmanie postupu prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 25.10.2018, podanie odporu proti trestnému rozkazu zo dňa 30.1.2018, vyjadrenie k obžalobe zo dňa 30.1.2018. Z potvrdení peňažného ústavu Fio banka, a.s. predložených žalobcom do konania bolo nepochybne preukázané, že na peňažnom účte spoločnosti OPENSERVICES LEGAL s.r.o., so sídlom Južná trieda 74 v Košiciach, IČO: 51 458 519 bola dňa 20.6.2019 zaúčtovaná platba vo výške 645,61 Eur a dňa 21.6.2019 zaúčtovaná platba vo výške 645,60 Eur, spolu tak vo výške 1.291,21 Eur.

Sumu 274,41 Eur poukázal žalobca na účet zvoleného obhajcu JUDr. Michala Michalovčička na základe jeho vyúčtovania zo dňa 6.6.2019 za tri úkony právnej služby: prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom dňa 28.3.2019, účasti na hlavných pojednávaníach pred Okresným súdom Košice I dňa 10.4.2019 a dňa 29.4.2019. Z potvrdenia peňažného ústavu Slovenská sporiteľňa, a.s. predloženého žalobcom do konania vyplýva, že na peňažnom účte advokáta žalobcu uvedeného vo vyúčtovaní bola zaúčtovaná platba vo výške 274,41 Eur dňa 20.6.2019.

9. Žalobca preto podaním zo dňa 10.1.2020 požiadal Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom táto nárok žalobcu neuznala, ktorú skutočnosť žalobcovi oznámila vo svojom stanovisku zo dňa 16.7.2020, nakoľko v danom prípade podľa jej názoru neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie nároku na náhradu škody.

10. V súvislosti so žiadosťou žalobcu o predbežné prerokovanie nároku nezostalo súdu bez povšimnutia, že do konania žalobca predložil len žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu majetkovej škody vo výške 1.565,62 Eur zo dňa 10.1.2020, aj keď z vyjadrenia žalovanej zo dňa 16.7.2020 vyplýva, že žalobca sa domáhal pravdepodobne aj inou žiadosťou náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.230,- Eur, ktorá mu vznikla v dôsledku negatívnych dopadov v súkromnom, pracovnom a spoločenskom živote počas obdobia nezákonného trestného stíhania odo dňa 29.12.2017 do 15.5.2019. Jej nepredloženie žalobcom do konania nemá však vplyv na rozhodnutie súdu, nakoľko predmetom konania nie je nárok žalobcu na náhradu škody titulom vzniknutej nemajetkovej ujmy.

11. Žalovaná skutkový stav uvádzaný žalobcom v žalobe nerozporovala žiadnym spôsobom, a preto súd mal za to, že ide o nesporné skutkové tvrdenia a z týchto aj pri meritórnom rozhodovaní vychádzal.

12. Sporným však bolo a žalovaná v konaní namietala, že žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, a teda existenciu prvého predpokladu zakladajúceho zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Podľa žalovanej v trestnej veci existovali dve skupiny dôkazov, preukazujúcich vinu obvineného žalobcu ako aj preukazujúce jeho nevinu, a preto prokurátor nemal inú možnosť ako podať obžalobu na súd. Ak by prokurátor obžalobu nepodal, konal by v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku. Vo všeobecnej rovine žalovaná odkázala na účelnosť vyúčtovaných trov trestného konania a overenia, či jednotlivé úkony právnej služby zodpovedajú rozsahu tarifnej odmeny podľa osobitného predpisu - vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V prípade úhrady nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku žalobcu na náhradu škody vo výške 81,99 Eur mala žalovaná za to, že s prihliadnutím na znenie ust. § 18 ods. 3 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov žalobca na

požadovanú náhradu nemá právny nárok, pretože podľa žalovanej súčasťou trov konania nemôžu byť náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

13. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu strán sporu, vykonal dokazovanie vo vyššie naznačenom smere a vec právne posúdil nasledovne:

14. Podľa ust. § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

15. Podľa ust. § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona (1.7.2004) a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi (zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom).

16. Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004.

17. Podľa ust. § 1 citovaného zákona tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

18. Podľa ust. § 2 citovaného zákona na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je
 - 1. štátny orgán,
 - 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

19. Podľa ust. § 3 ods. 1 a ods. 2 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

20. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

- 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
- 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

21. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky,

ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

22. Podľa ust. § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

23. Podľa ust. § 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

24. Podľa ust. § 15 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

25. Podľa ust. § 16 ods. 1 citovaného zákona zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

26. Podľa ust. § 16 ods. 4 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

27. Podľa ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

28. Podľa Článku 46 ods. 3 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

29. Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia sú existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

30. Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa štát nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zavinil. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Judikatúra dospela k záveru, že ide o

špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

31. Prostredníctvom práv priznaných článkom 46 ods. 3 Ústavy Slovenská republika poskytuje ústavnú záruku, že orgán verejnej moci bude o právach oprávnených osôb rozhodovať v súlade so zákonom, a že postup uskutočnený v mene orgánu verejnej moci bude správny. V prípade odklonu od tejto záruky Slovenská republika určuje, že poškodená osoba dostane náhradu za spôsobenú škodu.

32. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré bolo zastavené, alebo v ktorom bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, treba hľadať nielen v ustanovení článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v článku 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania prípadne oslobodenie spod obžaloby, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť.

33. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného odo dňa 1.7.2004, a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom účinného do 30.6.2004. Súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma, spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe), bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania, je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery, prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb., sú napriek zmene právnej úpravy stále aplikovateľné.

34. Inak povedané, ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je striktno povinný dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, no na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv jednotlivca.

35. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci vydaním nezákonného rozhodnutia, za vydanie ktorého zodpovedá štát za podmienok ustanovených týmto zákonom (ust. § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z.).

36. Žalobca v žalobe primárne odvodil svoj nárok na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, a v žalobe poukázal na nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Tiež v konaní nebolo sporné, že žalovaná žiadosti žalobcu o uspokojenie jeho uplatneného nároku na náhradu škody nevyhovela, pričom konštatovala nesplnenie prvej podmienky pre uspokojenie nároku, a to neexistenciu nezákonného rozhodnutia. Tým možno považovať za splnenú procesnú podmienku predbežného prerokovania nároku žalobcu na náhradu škody na príslušnom orgáne titulom vydania nezákonného rozhodnutia orgánom verejnej moci.

37. Žalovaná v rámci svojej procesnej obrany výlučne argumentovala tými skutočnosťami, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané v súlade so zákonom, v čase vydania spĺňalo všetky zákonné kritériá, iba neskôr na základe vykonaného dokazovania pred súdom bol ustálený iný záver a žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Žalovaná na podporu svojej právnej argumentácie v naznačenom smere vo vyjadrení k žalobe ešte dodala, že názor o vine obvineného žalobcu nezastával len dozorový prokurátor,

ale aj prvostupňový súd, ktorý sa vydaním trestného rozkazu s obžalobou prokurátora v danom štádiu súdneho konania stotožnil.

38. V danom prípade sa vôbec nemožno stotožniť s tvrdením prezentovaným žalovanou, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, a teda existenciu prvého predpokladu zakladajúceho zodpovednosť za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci.

39. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t.j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti.

40. V preskúmvanej veci žalobca označil za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré neúspešne napadol sťažnosťou. Jeho trestné stíhanie skončilo oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 29.4.2019, ktorým bol právoplatne oslobodený spod obžaloby prokurátora z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný žalobca.

41. Keďže toto uznesenie o vznesení obvinenia nebolo pre nezákonnosť zrušené podľa ust. § 4 ods. 1 citovaného zákona, bolo potrebné zaoberať sa otázkou, či oslobodenie spod obžaloby môže mať z hľadiska ust. § 6 citovaného zákona rovnaký význam ako jeho zrušenie pre nezákonnosť. Pri posudzovaní uvedenej otázky treba vziať do úvahy, že po oslobodení spod obžaloby neprichádza do úvahy podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia, lebo z hľadiska trestného konania je to už bezpredmetné. Záporná odpoveď na položenú otázku by nezodpovedala zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu obsiahnutej v citovanom zákone. Tá sleduje, aby každá zákonom predpokladaná majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti fyzickej osobe, bola odčinená. Záporná odpoveď by viedla k tomu, že fyzická osoba, proti ktorej bolo vznesené obvinenie, by musela niesť materiálne dôsledky takéhoto rozhodnutia, aj keď sa ukázalo nesprávnym a trestné konanie skončilo tak, že na ňu treba hľadieť ako na nevinnú.

42. Na tomto mieste je nevyhnutné zdôrazniť, že oslobodenie spod obžaloby má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť, čo je základná podmienka pre uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, tak ako to vyplýva z dikcie ust. § 6 ods. 1 citovaného zákona.

43. Vyššie uvedený výklad predstavuje už ustálenú súdnu judikatúru a súdnu prax. Skutočnosť, že nedošlo (resp. objektívne nemohlo dôjsť) k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na správnosť alebo nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok celého trestného stíhania. Zhrnúc uvedené súd konštatoval, že v danom prípade je splnená prvá základná podmienka pre záver o zodpovednosti štátu.

44. Na okraj súd uvádza, že nemožno tiež prisvedčiť argumentácii žalovanej, že vydaním trestného rozkazu sa prvostupňový súd plne stotožnil s obžalobou prokurátora v danom štádiu súdneho konania. Trestný rozkaz je v rámci právneho poriadku Slovenskej republiky koncipovaný ako zjednodušená forma odsudzujúceho rozhodnutia v trestnom konaní, ktorý má síce povahu odsudzujúceho rozsudku, avšak ak proti trestnému rozkazu podá oprávnená osoba v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie, pričom nie je viazaný ani druhom a ani výmerou trestu, a ani výrokom o ochrannom opatrení obsiahnutými v trestnom rozkaze. Povinnosť zisťovať skutkový stav vecí majú v súlade s Trestným poriadkom len orgány činné v trestnom konaní (teda nie aj súd), ktoré musia v zmysle ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku zisťovať skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pričom dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti (t. j. len orgány činné v trestnom konaní musia obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti, takúto povinnosť však už nemá súd), pričom orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti, ktoré svedčia proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia proti obvinenému a v oboch smeroch musia vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie (povinnosťou súdu je vydanie spravodlivého rozhodnutia, za ktoré je nutné považovať aj rozhodnutie oslobodzujúce z dôvodu, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno). Len pre úplnosť je nutné dodať, že objasňovanie okolností svedčiacich v prospech aj neprospech obvineného policajtom a prokurátorom (t.j. orgánmi činnými v trestnom konaní) je jadrom prípravného konania, v ktorom nemá prokurátor postavenie strany, ale je pánom prípravného konania s tým, že v konaní pred súdom musí prokurátor usilovať o preukázanie viny obvineného, teda bude preukazovať okolnosti svedčiace proti obvinenému). Z ustanovení Trestného poriadku teda vyplýva pre prokurátora povinnosť unesenia dôkazného bremena v konaní pred súdom, ktorá je zvýraznená aj tým, že až do začatia hlavného pojednávania môže vziať prokurátor obžalobu späť a tým sa končí konanie pred súdom (vec sa vracia do prípravného konania podľa ust. § 239 ods. 1 Trestného poriadku) s tým, že ak prokurátor na

hlavnom pojednávaní ustúpi od obžaloby, musí súd obžalovaného spod obžaloby oslobodiť (ust. § 239 ods. 2 Trestného poriadku) a to aj v prípade, ak by mal súd inú mienku na otázku viny obžalovaného (súd teda už viac nevedie v takýchto prípadoch dokazovanie tak, ako to bolo nutné za platnosti a účinnosti predchádzajúceho Trestného poriadku, ale povinne musí vyhlásiť oslobodzujúci rozsudok). V danom prípade tak súd vydaním trestného rozkazu mal za to, že orgány činné v trestnom konaní náležite zistili skutkový stav veci, ktorý podložili relevantnými dôkazmi, o ktorých nemal dôvod súd pochybovať, nakoľko vo svojom komplexe vyústili do podania obžaloby prokurátorom na súd.

45. Čo sa týka existencie škody a príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, ako ďalších dvoch podmienok zodpovednosti štátu, z už ustálenej súdnej judikatúry vyplýva, že ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby, smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych následkov, štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému (v ďalšom štádiu trestného stíhania obžalovanému) obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám. Samozrejme treba vždy skúmať, či trovy obhajoby boli v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, totiž môže vyvolať zo strany obhajoby procesné úkony smerujúce na odstránenie nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného (obžalovaného), ktoré by v prípade správneho rozhodnutia neboli potrebné. Takéto rozhodnutia môžu byť príčinou vzniku trov za úkony obhajoby v záujme obvineného (obžalovaného) a náklady vynaložené na ne sú v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami, lebo boli týmito rozhodnutiami vyvolané. Uvedené znamená, že jednotlivé úkony vykonané obhajcom na účelnú ochranu obvineného či obžalovaného sú podmienené úkonmi a rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní resp. súdu.

46. Pojem škody ako kategórie občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. v peniazoch. Skutočnou škodou sa rozumie zmenšenie majetku poškodeného.

47. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním (obsahom vyšetrovacieho spisu, trestného spisu) vyúčtovaním odmeny za obhajobu, výpisom peňažného ústavu) preukázané, že žalobca splnomocnil zastupovaním jeho osoby v trestnom konaní spoločnosť OPENSerVICES Legal s.r.o. so sídlom Južná trieda 74, Košice, IČO: 51 458 519, v mene ktorej konala JUDr. Ing. Lenka Kováčová (Figulová), ktorá skutočnosť vyplýva tiež z plnomocenstva zo dňa 1.3.2018 založeného vo vyšetrovacom spise vedenom Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Košiciach, Odborom poriadkovej polície, Obvodným oddelením Policajného zboru Košice - Ťahanovce pod sp.zn. ČVS: ORP - 3434/TH - KE - 2017 a obhajcu JUDr. Michala Michaloviča v konaní pred súdom, ktorá skutočnosť vyplýva z plnomocenstva zo dňa 28.3.2019 založeného do trestného spisu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 5T/4/2019. Žalobca za poskytnutú právnu pomoc uhradil sumu 1.565,62 Eur.

48. Zhrnúc vyššie uvedené, je nepochybné, že pokiaľ v rámci obhajoby boli žalobcovi poskytnuté advokátom právne služby, ktoré sú zo zákona odplátné (ust. § 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov), nepochybné vznikol žalobcovi záväzok zaplatiť za ne odmenu a náhradu hotových výdavkov a už tento záväzok v rozsahu skutočne a účelne vynaložených nákladov a najviac do výšky tarify ustanovenej právnym predpisom predstavuje škodu.

49. Súd preto preskúmal rozsah vykonaných úkonov obhajoby oboznámením sa s obsahom trestného spisu za účelom zistenia, či všetky sú v príčinnej súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia, ako aj ďalšími rozhodnutiami resp. postupom orgánov činných v trestnom konaní a súdu, a či nepochybné boli učené v súvislosti s odvrátením nepriaznivých dôsledkov pre obžalovaného žalobcu, v súlade s ust. § 44 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého je obhajca povinný účelne využívať na obhajovanie záujmov obvineného všetky prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone, najmä starať sa o to, aby boli v konaní náležite a včas objasnené skutočnosti, ktoré obvineného zbavujú viny alebo jeho vinu zmierňujú, a tým prispievať k správne objasneniu a rozhodnutiu veci, a tiež porovnal jednotlivé úkony obhajoby, vyúčtované zvolenými obhajcami s obsahom trestného spisu za účelom zistenia, či bolo osvedčené vykonanie všetkých úkonov právnej služby, ktoré boli vyúčtované a či boli vyúčtované v správnej výške do výšky tarify ustanovenej právnym predpisom.

50. Podľa ust. § 1 ods. 4 vyhlášky Ministerstva Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinného do 14.6.2019 výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

51. Podľa ust. § 14 ods. 1 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, 4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
- e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

52. Podľa ust. § 14 ods. 2 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

53. Podľa ust. § 14 ods. 3 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na zabezpečenie dôkazu,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,
- d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

54. Podľa ust. § 14 ods. 4 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

55. V danom prípade išlo o trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov. Pri výpočte tarifnej odmeny súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 1 ods. 4 vyhlášky Ministerstva Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinného do 14.6.2019, a preto hodnota výpočtového základu na účely výpočtu tarifnej odmeny za úkony právnej služby vykonané v roku 2018 bola stanovená vo výške 67,- Eur a v roku 2019 vo výške 69,91 Eur.

56. V súlade s už vyššie uvedeným za účelné súd považuje žalobcom uplatnené náklady na trovy obhajoby len za tieto úkony právnej služby vykonané v roku 2018 jeho zástupcom OPENSERVICES Legal s.r.o. a vo výške odmeny:

- prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 15.1.2018 vo výške 67,- Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur,
- podanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 15.1.2018 vo výške 67,- Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur,
- podanie návrhu na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní zo dňa 19.2.2018 vo výške 67,- Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur,
- účasť na výsluchu obvineného žalobcu dňa 5.3.2018 a výsluchu svedka Rozďobudka vo výške 67,- Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur,
- podanie žiadosti o preskúmanie postupu povereného príslušníka Policajného zboru zo dňa 13.9.2018 vo výške 67,- Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur,
- podanie žiadosti o preskúmanie postupu prokurátora zo dňa 25.10.2018 vo výške 67,- Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur,
- podanie návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 15.5.2018 vo výške 33,50 Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur /ust. § 14 ods. 3 vyhlášky/,
- účasť na rekonštrukcii vykonanej dňa 16.8.2018 vo výške 67,- Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur,

- podanie návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 20.8.2018 vo výške 33,50 Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur /ust. § 14 ods. 3 vyhlášky/,
- účasť na výsluchu svedka X. a výsluchu obvineného žalobcu vo výške 67,- Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,21 Eur,

a za úkony právnej služby vykonané zástupcom OPENSerVICES Legal s.r.o. a zástupcom JUDr. Michalom Michalovčíkom v roku 2019:

- podanie odporu proti trestnému rozkazu zo dňa 30.1.2019 vo výške 69,91 Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,80 Eur,
- vyjadrenie k obžalobe zo dňa 30.1.2019 vo výške 69,91 Eur vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,80 Eur,
- účasť obhajcu na hlavnom pojednávaní dňa 10.4.2019 vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,80 Eur,
- účasť obhajcu na hlavnom pojednávaní dňa 29.4.2019 vrátane prislúchajúceho režijného paušálu vo výške 9,80 Eur.

57. Súd po preskúmaní vyšetrovacieho spisu a trestného spisu zistil, že v prípade vyúčtovania odmeny za zastupovanie žalobcu v trestnom konaní spoločnosťou OPENSerVICES Legal s.r.o. účtovala spoločnosť žalobcovi odmenu aj za úkony právnej služby - porada s klientom dňa 22.1.2018 a podanie ústavnej sťažnosti, avšak z pripojených spisov a ani z predložených listinných dôkazov žalobcom, vykonanie takýchto úkonov nebolo preukázané, a preto tieto náklady žalobcu na trovy obhajoby nebolo možné priznať.

Nezostalo tiež bez povšimnutia, že spoločnosť OPENSerVICES Legal s.r.o. pri vyčíslení trov obhajoby vychádzala z nesprávne stanoveného výpočtového základu, ktorý nekorešpondoval s vtedy platným znením vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a tiež pri úkonoch - návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 15.5.2018 a zo dňa 20.8.2018 bolo možné priznať len 1 základnej sadzby tarifnej odmeny v súlade s ust. § 14 ods. 3 písm. a) citovanej vyhlášky, a nie tak ako boli vyúčtované vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Vo vyúčtovaní boli tiež nesprávne uvedené dátumy úkonov právnej služby týkajúce sa odporu proti vydanému trestnému rozkazu a podania vyjadrenia k obžalobe, nakoľko tieto úkony boli uskutočnené v roku 2019 a nie v roku 2018.

V prípade odmeny za právnu službu - prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom účtovanej obhajcom JUDr. Michalom Michalovčíkom súd dospel k záveru, že nie je možné priznať žalobcovi náklady spočívajúce v odmene za prevzatie a prípravu zastúpenia. K tomuto súd uvádza, že síce každý účastník konania (strana sporu) má garantované právo na zmenu advokáta v konaní, pretože v zmysle ust. § 20 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, každý má právo na poskytnutie právnych služieb a môže o ne požiadať ktoréhokoľvek advokáta. To však neznamená, že neúspešný účastník konania (strana v spore) je povinný nahradiť všetky trovy predstavujúce odmenu ďalšieho advokáta. Aj keď v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena advokátovi patrí aj za úkon, spočívajúci v prevzatí a príprave zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, túto časť odmeny nemožno považovať za účelne vynaložené trovy v prípade, ak účastník konania bez vážneho dôvodu vymenil advokáta (za takýto vážny dôvod by mohlo ísť vtedy, ak predchádzajúci advokát napr. ukončil advokátsku činnosť). Týmto spôsobom totiž dochádza k navýšeniu trov konania, pričom neúspešný účastník by hradil duplicitne tie isté trovy konania. Teda nie je možné spravodlivo žiadať, aby úspešný účastník mal právo na náhradu uvedených trov konania. V tomto smere nie je podstatné to, či účastník konania výmenu advokáta urobil špekulatívne alebo účelovo, s cieľom navýšiť trovy konania, alebo či to urobil v konaní iba raz alebo viackrát. Zjednodušene povedané týmto postupom duplicitne narastajú trovy, ktoré navýšenie nemožno považovať za trovy účelne vynaložené.

58. Súd tak žalobcovi priznal náklady na obhajobu v celkovej výške 1.013,94 Eur, ktoré predstavujú skutočnú majetkovú škodu, a ktoré boli žalobcom vynaložené v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (uznesenia o vznesení obvinenia) a vedením trestného stíhania, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

59. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

60. Podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vznikli žalobcovi náklady spojené s uplatnením tejto pohľadávky vo výške trov právneho zastúpenia 81,99 Eur, ktoré nie sú trovami trestného konania vedeného proti žalobcovi (ust. § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z), ale sú príslušenstvom uplatneného nároku na náhradu škody (ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ v ust. § 18 ods. 3 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. je uvedené, že „súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta“, tak tento text je veta skôr charakteru deskriptívneho než charakteru normatívneho, pretože škodou v zmysle majetkovej ujmy sú pravidelne aj trovy konania. Už samotné právo na náhradu trov konania je vo svojej podstate nárokom na náhradu škody spôsobenej protistrane vedením konania. Rôzne zásady náhrady nákladov konania (najmä zásada úspechu alebo zásada zavinenia) sú rôznymi prejavmi základného metakritéria pre rozhodovanie o trovách konania, ktorým je zbytočnosť (nedôvodnosť) vynaložených nákladov - ak jedna strana druhej spôsobí vedením konania zbytočné náklady, musí ich nahradiť: ak žalobca prehral spor, zbytočne začal konanie a zbytočne spôsobil žalovanému náklady, ak prehral žalovaný, zbytočne nechal proti sebe viesť konanie a zbytočne spôsobil žalobcovi jeho náklady. To primerane platí aj na trovy právneho zastúpenia vynaložené žalobcom v trestnom konaní. Preto aj keby v zákone č. 514/2003 Z.z. nebola vôbec obsiahnutá prvá veta ust. § 18 ods. 3, právo na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby by bolo možné uplatňovať priamo na základe všeobecných pravidiel o náhrade škody. Pokiaľ v ust. § 18 ods. 3 veta druhá zákona č. 514/2003 Z.z. je uvedené, že „súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom“, tak tento text už úplne postráda akýkoľvek normatívny charakter a objektívny zmysel, ale ide o čisto deskriptívnu vetu, ktorá dosahuje kladnú pravdivostnú hodnotu (náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody naozaj nie sú trovami už predtým ukončeného v tomto prípade trestného konania, ale sú príslušenstvom nároku na náhradu škody, ktorý sa uplatňuje až po skončení konania, preto ani súčasťou trov konania nemôžu byť). Táto veta neobsahuje žiadnu primárnu ani sekundárnu hypotézu ani dispozíciu - nehovorí teda nič o tom, či nárok na náhradu trov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody žalobcovi za splnenia určitých podmienok patrí alebo nepatrí. Ak úmyslom zákonodarcu bolo touto nenormatívnou/deskriptívnou vetou nepriznať žalobcovi náhradu trov za podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, takýto úmysel by bol v rozpore s Ústavou a s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože objektívne pri podaní žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcom trovy s tým spojené vznikajú (nielen trovy právneho zastúpenia, ale aj ďalšie náklady - napr. poštovné a pod.), pričom neexistuje žiadny hospodársky a tým skôr ani právny dôvod, aby žalobcovi nárok na náhradu takto vzniknutých trov priznaný nebol. Z hľadiska ústavnoprávnych hodnôt by takéto riešenie bolo neakceptovateľné. Preto súd podanej žalobe aj v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi aj preukázané účelne vynaložené príslušenstvo pohľadávky vo výške 81,99 Eur.

61. Z dôvodu úplnosti odôvodnenia rozhodnutia súd uvádza, že nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie ďalšieho dokazovania, a to jeho vypočutím na pojednávaní dňa 13.9.2022. Na tomto mieste súd musí poukázať na tú skutočnosť, že civilné sporové konanie upravuje v ustanovení § 153 Civilného sporového poriadku sudcovskú koncentráciu konania a v ustanovení § 154 Civilného sporového poriadku zákonnú koncentráciu konania. Zákonná koncentrácia konania znamená, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. To znamená, že v prejednávanej veci tieto prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany mohli obe strany sporu uplatniť na súde najneskôr dňa 13.9.2022, kedy súd prvej inštancie vo veci vykonal pojednávanie a na tomto pojednávaní vyhlásil dokazovanie za skončené. Táto zákoná koncentrácia konania však neznamená, že strany sporu môžu prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku uplatňovať až do skončenia zákonnej koncentrácie konania, pretože sudcovská koncentrácia konania znamená, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany treba uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana sporu mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Využívanie prostriedkov procesnej obrany alebo prostriedkov procesného útoku nemôže viesť k prieťahom v súdnom konaní, pretože práve sudcovská koncentrácia konania a zákoná koncentrácia konania má prispieť k rýchlemu konaniu a má zabrániť zdržiavaniu konania niektorou zo strán sporu. Účelom sudcovskej koncentrácie konania podľa ustanovenia § 153 Civilného sporového poriadku je zabrániť tomu, aby strany sporu zdržiavali spor niektorými procesnými úkonmi. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku žalobcu súd má vyhodnotiť podľa okolností konkrétneho prípadu a je

na úvahe súdu. Súd musí starostlivo zvažovať práva a povinnosti jednej aj druhej strany sporu, teda právo žalobcu na spravodlivý proces a na včasné rozhodnutie o žalobe a právo žalovaného, aby mal možnosť včas uplatniť všetko, čo namieta proti žalobcom uplatnenému právu. V danom prípade žalobca ani v žalobe a ani v replike nežiadal vykonať dokazovanie svojim výsluchom, a navyše všetky tvrdené skutočnosti žalobcom bolo možné v konaní preukázať listinnými dôkazmi, a preto o procesnom návrhu rozhodol tak, že takýto návrh na vykonanie dokazovania neakceptoval a zamietol.

62. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka prvá veta dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

63. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

64. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá predstavuje 0,00%.

65. V danom prípade má žalobca v súlade s ust. § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.. nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho potom, čo mu žalovaná oznámila, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku považuje za nedôvodnú. Žalovaná listom zo dňa 16.7.2020 odmietla plniť žalobcovi, a preto dňom 17.7.2020 sa tak žalovaná dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu. Súd tak zaviazal žalovanú popri istine aj na zaplatenie uplatneného príslušenstva, t.j. 5% úroku z omeškania ročne z priznanej istiny 1.013,94 Eur (vecnej škody) odo dňa 17.7.2021 do zaplatenia.

66. V prípade príslušenstva pohľadávky vo výške 81,99 Eur súd priznal žalobcovi 5% úrok z omeškania z tejto uplatnenej istiny odo dňa 26.2.2021 do zaplatenia v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. V intenciách uvedeného ak teda Občiansky zákonník nestanoví čas plnenia, záväzok plniť sa stáva splatným nasledujúci deň po doručení výzvy v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka. Žaloba bola žalovanej doručená dňa 24.2.2021, žalovaná tak mala plniť najneskôr dňa 25.2.2021, a preto možno konštatovať, že dňom 26.2.2021 sa žalovaná dostala do omeškania s peňažným plnením.

67. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

68. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

70. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Podľa ust. § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

72. Pri rozhodovaní súd vychádzal z citovaných zákonných ustanovení a žalobcovi priznal náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci v rozsahu 33,04 % (žalobca mal úspech v časti priznanej istiny 1.095,93 Eur, t.j. 66,52 % a žalovaná v časti zamietnutej žaloby vo výške 551,68 Eur, t.j. 33,48%), a preto pomer úspechu žalobcu po odpočítaní jeho neúspechu predstavuje 33,04 %.

73. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. Na záver súd uvádza, že vzhľadom na dodržanie formálneho postupu pri vyplácaní peňažných nárokov Slovenskou republikou, súd uložil v súlade s ust. 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku žalovanej lehotu na plnenie 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti meritórneho rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, 34C/39/2021 18
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).